

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Гж1 3039/17
02.11.2017.године
Н и ш

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судије Иване Рађеновић, председника већа и судија Љубише Милојевића и Зорице Цветковић, чланова већа, у правној ствари тужиље Д.Ј. из, коју заступа Светислав Величковић, адвокат из, против тужене ОПШ “Васа Пелагић“ у Лесковцу, коју заступа Виолета Тасић, адвокат из Лесковца, ради поништаја, одлучујући о жалби тужиље на пресуду Основног суда у Лесковцу П1. 165/16 од 31.05.2017.године, на седници већа, одржаној дана 02.11.2017.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Лесковцу П1.165/16 од 31.05.2017.године у ставу један, два, три и четири изреке и предмет у том делу **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом ставом првим изреке, одбацује се тужба тужиље у делу у коме је тражила да се поништи као незаконито решење тужене од 29.10.2012., као недозвољена.

Ставом другим изреке, одбацује се тужба тужиље у делу којим је тражила да се поништи као незаконито решење Школског одбора од 15.11.2012.године, као неблагоприятна.

Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да је тужени врати на рад и распореди на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима, као неоснован.

Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади и трошкове парничног поступка у износу од 98.250,00 динара .

Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе умешач да јој накнади трошкове поступка у износу од 9.750,00 динара, као неоснован.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавила тужиља, из свих законских разлога, побијајући је у одбијајућем делу, са предлогом да се првостепена пресуда у том делу преиначи.

Тужени је поднео одговор на жалбу, са предлогом да се одбије жалба као неоснована и потврди првостепена пресуда, трошкове одговора на жалбу није тражио.

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу на основу чл.386. ЗПП, Апелациони суд је нашао:

Жалба је основана.

Првостепена пресуда уопште не садржи разлоге о одлучним чињеницама а дати разлози су нејасни и противуречни, што представља недостатак због кога се не може испитати. На тај начин је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 12. ЗПП-а, а на коју се жалбом указује.

Наведена повреда је последица непотпуно утврђеног чињеничног стања, због чега се пресуда не може испитати ни са становишта правилне примене материјалног права.

Из списка предмета произилази да је тужиља била у радном односу код туженог,

као наставник разредне наставе, почев од 02.12.1996.године. Дана 06.09.2012.године директор тужене је донео закључак којим је покренуо дисциплински поступак против тужиље због теже повреде радне обавезе из чл.141.ст.1.тач.16. Закона о основама система образовања и васпитања зато што је незаконито располагала средствима прикупљеним на име уџбеника, једнодневне и седмодневне екскурзије у укупном износу од 327.727,00 динара. Директор тужене је донео решење о престанку радног односа бр.848 дана 29.10.2012.године због теже повреде радне обавезе из чл.141.ст.1.тач.16. Закона о основама система образовања и васпитања, јер је незаконито располагала средствима која је као наставник разредне наставе у току школске 2011/2012 прикупљала од ученика на име набавке уџбеника, реализовања наставе у природи и једнодневне екскурзије, јер је део прикупљених средстава уплаћивала на благајни школе, а део задржавала за себе, на који начин није благајни школе у прописаном року до 16.07.2012.године уплатила износ од укупно 283.427,00 динара. Тужиља је на решење о престанку радног односа уложила приговор, а Школски одбор је одбио тај приговор решењем од 15.11.2012.године, а дана 28.07.2016.године тужиља тражи поништај и тог решења. У опомени од 11.07.2012.године наводи се износ од 372.727,00 динара, као и у закључку којим се покреће дисциплински поступак, а у прегледу дуговања од 15.10.2012.године и у решењу о престанку радног односа наведен је износ од 283.427,00 динара. Тужиља је на рачун школе уплатила дана 12.10.2012.године износ од 211.000,00 динара, а дана 29.10.2012. године износ од 72.427,00 динара. Тужиља је правоснажно ослобођена од оптужбе да је учинила кривично дело из чл.365 КЗ, да се у спорном периоду неовлашћено послужила новцем прикупљеним од родитеља и исти није уплатила у законом прописаном року благајни школе.

Првостепени суд је закључио да је у овом случају тужба тужиље у делу којим тражи поништај првостепеног решења недозвољена, а да је тужба тужиље у делу којим се тражи поништај другостепеног решења на благовремена и као такву исту одбацио, а одбио захтев тужиље за враћање на рад.

Међутим, за сада се не може прихватити овакав закључак првостепеног суда, а са разлога:

Одредбом чл.145.ст.7.Закона о основама система образовања и васпитања, којом је прописано да против решења о остваривању права, обавеза о одговорности запослени има право на приговор органу управљања, у року од осам дана од дана достављања директора, а тај орган је дужан да у року од 15 дана донесе одлуку по приговору, а ако орган управљања не одлучи по приговору или ако запослени није задовољан другостепеном одлуком, може се обратити надлежном суду, у року од осам дана од дана истека рока за доношење одлука, односно дана достављања одлуке.

Првостепени суд полазећи од наведене одредбе закључује да је тужила тужбом добијала само првостепено решење, а да је поништај другостепеног решења тражила после законом прописаног рока, па је због тога изгубила право на судску заштиту, јер одлука коју је добијала није била коначна.

Међутим, у конкретном случају решењем туженог бр. 848 од 29.10.2012.године тужили је престао радни однос, против овог решења туженог тужила је изјавила приговор школском одбору, а другостепено решење којим је одбијен овај њен приговор тужили је достављено 16.11.2012. године. Тужила је на основу поуке о правном луку покренула овај поступак тужбом од 30.11.2012.године тражећи поништај првостепене одлуке од 29.10.2012.године, а у образложењу тужбе се наводи и другостепено решење Школског одбора, којим јој је одбијен приговор и исто прилаже уз тужбу, а на рочишту дана 28.07.2016.године тужила тражи и поништај тог решења од 15.11.2012.године, па ће првостепени суд у поновном поступку имати у виду да ли су тужбом конзумирана оба решења и да ли је тужила тужбу поднела у року у коме је назначена могућност улагања тужбе, па да ли је првостепени суд сходно томе био дужан да донесе мериторну одлуку.

Поред тога, основано се жалбом указује да првостепени суд није ценио да ли је дисциплински поступак покренут у законом прописаном року. Одредба чл.142.ст.8.Закона о основама система образовања и васпитања прописује да покретање дисциплинског поступка застарева у року од три месеца од дана сазнања за повреду радне обавезе, односно у року од шест месеци од дана када је повреда учињена, осим

ако је учињена повреда из чл.44. до 46. овог закона , када покретање дисциплинског поступка застарева у року од две године од дана када је учињена повреда забране. У овом случају тужиљи се ставља на терет да није извршила уплате на име уџбеника, једнодневне екскурзије и рекреативне наставе , којима је датум доспећа различит, а првостепени суд у току поступка није утврдио када је тужени за њих сазнао и када су оне учињене и сходно томе да ли је испоштован рок за покретање дисциплинског поступка у складу са наведеном законском одредбом, имајући у виду да је дисциплински поступак покренут дана 06.09.2012.године.

У поновном поступку првостепени суд ће, уколико утврди да има места мериторном одлучивању потпуно и правилно утврдити чињенично стање ценећи све доказе приложене у току поступка сходно чл. 8.ЗПП .Као прво, до када је тужиља требала да измири своје обавезе, јер према наводима тужиоца и туженог доспевају до 20.05.2012. за уџбенике, на име рекреативне наставе до 24.05.2012. и на име једнократне екскурзије тужилац тврди да доспева 01.06.2012.године, а тужени 13.06.2012. године, а у току поступка сведоци указују да је пракса да се уплате изврше до краја школске године, а у опомени која је тужиљи достављена наводи се као крајњи рок 16.07.2012.године. Затим, ће да утврди да ли је тужиља имала списак родитеља који дугују, јер у току поступка она и сведок који је такође била наставник разредне наставе истичу да је на наставничком већу нудила директору папир са списком родитеља који имају дуговања, али је директор тај списак поцепао, а тужени у току поступка потражује различите износе на име дуговања, за које терети тужиљу да је њима незаконито располагала, до коначног обрачуна благајника, који износ је тужиља исплатила, као и чињеницу да ли му је тужиља нудила део прикупљеног новца и да ли је он одбио да прими тај новац, са разлогом да укупан износ није сакупљен у целости и каква је пракса била у вези предаје сакупљеног новца , јер сведоци указују да се исти предавао благајнику и у неким случајевима и директору. Поред тога, ће имати у виду од каквог је утицаја то што тужиља, као ни остали запослени није имала на располагању признанице које би издавала родитељима приликом уплата својих дуговања, а да тужени истиче списак са потписима родитеља који су измирили своје обавезе, а један од родитеља са тог списка, саслушан у току поступка указује да је он своје обавезе измирио тек у току септембра, да родитељи нису били упућени због чега

потписују ту изјаву, а да постоји и други списак родитеља да сва дуговања нису измирена. Такође ће утврдити и да ли је тужиља била упозната да родитељи могу своја дуговања да измире и преко уплата на рачун туженог, јер директор туженог ту могућност истиче у току поступка, али да и да о томе нема писаних упутстава, а да сведоци указују да су новац сакупљали на исти начин као тужиља .

Имајући у виду изнете примедбе првостепени суд ће у поновном поступку да отклони битну повреду и пошто утврди чињенице на које му је указао овај суд, правилном применом материјалног права поново ће одлучити о тужбеном захтеву и дати разлоге за свој закључак.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка јер иста зависи од исхода главне ствари.

Са изнетих разлога, а на основу чл.391. и 392. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ дана 02.11.2017. године Гж1 3039/17

Записничар
Дамјан Мирчић

Председник већа-судија
Ивана Рађеновић